Vinohradský zpravodaj

Květná bohoslužba

č. 13/23 1.4.2023

Sbor Církve adventistů sedmého dne Praha-Vinohrady
Londýnská 30, 120 00 Praha 2
www.sborvinohrady.cz

Program sobotní bohoslužby

9:30 – 10:20 Sobotní škola uvádí Edvard Miškej ml.

Společná píseň č. 34 a modlitba
Teologický úvod do 2. čtvrtletí - Michal Balcar
Sobotní škola ve třídách
Sbírka na misijní projekty církve
Společná píseň č. 24 a modlitba

10:30 – 10:45 Přestávka

10:45 – 12:00 Bohoslužba s kázáním uvádí Martin Pavlík

Varhanní preludium:	Lukáš Petřvalský
Společná píseň č.:	279
Sborová oznámení	
Příběh pro děti:	Michal Balcar
Introit:	Ž 118,24
Společná píseň č.:	49
Přímluvná modlitba:	Antonín Moravec
Píseň pěveckého sboru:	Lukáš Petřvalský – Communio
1. čtení z Bible:	Martin Babka – Mt 21,1-9
Píseň pěveckého sboru:	Adam Václav Michna z Otradovic – Rozjímání umučení Syna Božího
2. čtení z Bible:	Helena Haluzová – Ž 118,19-29
Modlitba ke kázání:	Božena Trejbalová
První část kázání:	**Michal Balcar – „Hospodinova brána“**
Píseň pěveckého sboru:	K. Heizmann – Píseň žen pod křížem
Druhá část kázání:	**Michal Balcar – „Kámen úhelný“**
Píseň pěveckého sboru:	Jak úžasná musí ta láska být
Třetí část kázání:	**Michal Balcar – „Požehnaný, jenž přichází“**
Píseň pěveckého sboru:	K. Heizmann – Dík za Golgotu
Čtvrtá část kázání:	**Michal Balcar – „Vzdejte slávu Hospodinu“**
Píseň pěveckého sboru:	Adam Václav Michna z Otradovic – Slavné Syna Božího vzkříšení
Modlitba:	Michal Balcar
Sbírka pro potřeby sboru	
Poslání:	Sk 21,15
Společná píseň č.:	280
Varhanní postludium	

Oznámení sboru Vinohrady

- **Vítejte při dnešní bohoslužbě v kostele Církve adventistů sedmého dne na Vinohradech. Kázáním dnes dopoledne i odpoledne poslouží náš kazatel Michal Balcar. Dnešní výjimečnou bohoslužbu doprovodí písně chrámového smíšeného pěveckého sboru pod vedením dirigentů Vlasty Jonczyové a Jiřího Šubrta.**
- **Příští sobotu budeme prožívat velikonoční bohoslužbu. Kázáním poslouží náš druhý kazatel, Martin Pavlík.**
- **Dneškem začíná pašijový týden. Chtěli bychom vás pozvat na několik duchovních shromáždění, které se v tomto týdnu budou konat v našem sboru. Zítra je to koncert MGC, ve čtvrtek Večeře Páně a v pátek Velkopáteční ztišení. Více informací naleznete ve zpravodaji a na plakátu ve foyer.**
- **Tento týden se věnujme rozjímání nad velikonočními událostmi. Prosme o ztišení a zklidnění. Kéž nám Duch svatý dá hlubší porozumění posledním dnům našeho Pána Ježíše Krista na této zemi. Modleme se v duchu**

  1 Kor 5,8.

PROSÍME VŠECHNY O VYPNUTÍ MOBILNÍCH TELEFONŮ BĚHEM BOHOSLUŽBY

Minulou sobotu byly vybrány tyto dary:

8.517 Kč Sbírka 13. soboty - misie
8.290 Kč* Sbírka a dary pro potřeby našeho sboru

*tj. 64% týdenní částky potřebné na nejnutnější výdaje provozu sboru

Setkání Zoom

Ti, kteří by rádi přispěli do **Fondu naléhavé pomoci**, mohou zasílat prostředky, které se rozhodli věnovat, na sborový účet číslo: 1871369/0800, variabilní symbol 77777.

Na provoz sboru můžete přispět také bezhotovostně a to na stejný účet pod v.s. 99999.

QR platba

Za všechny příspěvky moc děkujeme!

Áronské požehnání - symbol nebo zázrak?

Kázání ze soboty 25.3.2023 – br. Radomír Jonczy

Nu 6,22-27

Kněžské náhrobní kameny

Když jsme před léty se spolužáky nastoupili do prvního ročníku Komenského evangelické bohoslovecké fakulty v Praze, ujal se nás jako náš ročníkový pedagog profesor Jan Heller, milý a přátelský člověk, který nám svým charismatem začátky náročného vysokoškolského studia v mnohém usnadnil. Mimo jiné nás tehdy vodil do pražského Židovského muzea, kde v nás strhujícími výklady probouzel zájem o starozákonní vědy, které vyučoval.

Při návštěvě Židovského hřbitova nás mimo jiné upozornil na náhrobní kameny označené otevřenými lidskými dlaněmi, jejichž palce se vzájemně dotýkají. Vysvětlil nám, že tímto symbolem bývají označeny hroby, ve kterých odpočívají židovští kněží, kteří tímto gestem žehnali izraelskému národu.

Prozradil nám, že prostřední prsty jsou roztaženy, protože vizuálně znázorňují hebrejské písmeno ŠÍN, první písmeno slova ŠÁLOM (pokoj), kterým vrcholí Áronské požehnání ze čtvrté knihy Mojžíšovy. Ten text už tady dnes zazněl: *„Ať ti Hospodin žehná a chrání tě, ať Hospodin nad tebou rozjasní svoji tvář a je ti milostiv, ať Hospodin k tobě obrátí svoji tvář a naplní tě* **pokojem**. *Amen.“*

Role kněží ve Starém zákoně

Všichni víme, že se kněží (hebrejsky kohenové) ve starozákonní době starali nejprve o provoz svatyně a později pak Jeruzalémského chrámu. Jejich hlavním úkolem bylo obětování zvířat, ale nejen to. Museli se za Izraelský národ pravidelně modlit, sdělovat mu Boží vůli a udržovat tak harmonii mezi lidmi a Bohem. Těžištěm jejich poslání totiž byla zástupnost. Zastupovali Boha u lidu a lidi u Boha, což bylo poslání velmi náročné, proto i jejich postavení v národě bylo zcela výjimečné. Měli velikou odpovědnost, ale i čestná privilegia. Když se při bohoslužbě četlo z Tóry, musel být přednostně vyvolán přítomný kohen. Dalším čestným privilegiem bylo rovněž udělování již zmíněného Áronského požehnání.

Kohenové jej pronášeli nejprve ve svatyni, později pak v chrámu, a to vždy v závěru bohoslužby. Stalo se tak jejím vrcholem. Zaznívalo při všech významných svátcích, při bohoslužbách v sobotu i při každodenních obětech.

Áronské požehnání v Judaismu

Zničením chrámu v roce 70 po Kristu sice obětní služba skončila. Ostatní kněžské povinnosti však byly kohenům zachovány. Mimo jiné museli i nadále Izraelcům žehnat a žehnají jim dodnes. V knize „Židovské obřady a symboly“, kterou napsal holandský rabín Simona Philipa de Vries, jsem se dočetl, že obřad Áronského probíhá následovně:

V závěru bohoslužby kohenové přítomní v synagoze přijdou na místo k tomu vyhražené mezi podiem a čtecím pultem, zují si boty, nechají si od levitů symbolicky omýt ruce, zahalí si hlavu modlitebním šálem a otočení směrem ke skříňce s Tórou čekají, až na ně přijde řada. Kantor, vedoucí bohoslužbu se mezi tím krátce a tlumeně pomodlí a pak zvolá „Kohanim". Kněží se v tu chvíli otočí směrem ke shromážděné obci, zvednou ruce ukryté pod modlitebním pláštěm do výše ramen, roztáhnou prsty do tvaru písmene ŠÍN, obrátí je směrem vzhůru a hlasitě zazpívají staré, tradiční Áronské požehnání v jeho původním znění (přičemž folklórní úpravy textu, nechvalně známé z křesťanského prostředí, v žádném případě nejsou povoleny). Pak se otočí zpět ke schránce s Tórou, sejmou z hlavy modlitební šál a tiše pronesou: „Pane všehomíra, splnili jsme, co jsi nám uložil, nyní prosím učiň, jak jsi slíbil."

Áronské požehnání v křesťanství

Požehnání bylo ve starověku v Orientu obecně vykládáno jako zvláštní životní síla, která lidem, na základě zásahu vyšších mocností, zprostředkovává životní úspěch. Židé to vnímali obdobně. Požehnání zdědili po svých praotcích a sami se okolním národům měli stát požehnáním.

V tomto směru sice zklamali, ale Ježíš Kristus tento jejich „renons" napravil a požehnání židům i pohanům zprostředkoval svou obětí. Díky němu se tedy příjemci božské životní síly můžeme stávat i my.

A právě z tohoto důvodu si Áronské požehnání do svých bohoslužeb dovolili zakomponovat také křesťané. Nejprve jej zařazovali už před blok Večeře Páně, a to ve chvíli, když vedoucí bohoslužby propouštěl ty, kteří se Večeře Páně zúčastnit nemohli nebo nechtěli, od 11. století se však Áronské požehnání, stejně, jako při bohoslužbě judaistické, přesunulo na závěr bohoslužby a stalo se jejím vrcholem.

Áronské požehnání není modlitba

Obřad Áronského požehnání do svých bohoslužeb zahrnuli i reformátoři. Dohadovali se však mezi sebou o tom, jestli ten, kdo vede bohoslužbu, o požehnání jen prosí, nebo jej přímo uděluje. Na první pohled by se mohlo jevit, že jde jen o plané slovíčkaření, ale pozor, šlo a dodnes jde o diskusi velmi důležitou.

Myslím, že v této otázce dodnes ani v našich církevních kruzích nemáme úplně jasno, proto bych dané problematice rád věnoval ještě několik zbývajících minut svého kázání.

Profesor Filipi, odborník přes křesťanskou liturgii, v knize „Pozvání k oslavě" upozorňuje na to, že text Áronského požehnání z knihy Numeri má v sobě zvláštní napětí. Na jedné straně je zde jasně řečeno, že **Áron a jeho synové budou žehnat synům Izraele** (verš 23), na druhou stranu sám Hospodin ono požehnání uzavírá slovy: *„Tak poznamenají syny Izraele mým jménem a* **já jim požehnám.**"

Navzdory tomuto napětí však z textu jednoznačně vyplývá, že toto požehnání není přímluvnou modlitbou. Pokud si toto požehnání vybavíte v podání hebraisty Jirky Beneše, vzpomenete si, že optativ: *„**Ať** ti Hospodin žehná a chrání tě…"* z ČEPu Jiří nepoužívá. V souladu s původním hebrejským zněním deklamuje: **„Hospodin ti žehná a chrání tě…"** Požehnání tedy nevyprošuje, ale rovnou udílí.

Mnozí kazatelé napříč církvemi však optativ z ČEPu používají a ještě jej často uvozují slovy: „Vyprosme si nyní požehnání…“ Požehnání tedy neudělují, jen o něj prosí.

Reformátor Martin Luther přitom už kdysi dávno napsal, že zde *„nejde o* **přání** *dobra, ale o jeho* **darování***“*. Kazatelé by tedy podle Lutherova pojetí neměli o požehnání žádat, ale jej z Božího pověření zástupně udělovat.

Áronské požehnání není magie, ale mysterium

Pochopitelně, že udílené požehnání může sklouzávat k pokušení magie. Proto by křesťané nikdy neměli zapomenout na to, co v závěru Áronského požehnání připomíná sám Hospodin: *„Tak poznamenají syny Izraele mým jménem a já jim požehnám.“* Ostatně totéž symbolizuje mezera mezi prsty žehnajícího. Požehnání není sevřeno v jeho dlaních, ale přichází shůry. Jeho svrchovaným dárcem proto zůstává jedině Bůh, který jej v tu chvíli tajuplným, takřka mystickým způsobem, udílí lidu prostřednictvím svého služebníka.

Kdysi jsme se jako mlaďoši smáli tomu, když někteří staří kazatelé před vyslovením Áronského požehnání v modlitbě prosili, aby je Bůh použil jako svoje potrubí , ale dnes vím, že jejich pojetí bylo správné.

Kalvínovo pojetí požehnání a jeho důsledky

Pod vlivem Kalvinovy teologie se nám kalvínsky laděným protestantům vše tajuplné, mystické, vše co se vymyká racionálnímu smýšlení, podařilo vymýtit. Chléb a víno z Večeře Páně se staly pouhými symboly, voda křtu jen obyčejnou vodou a Áronské požehnání jen pouhým řečnickým gestem.

Víte, s těžkým srdcem sleduju, jak v našem prostředí klesá účast při bohoslužbách Večeře Páně (dále jen VP). Něco podobného pro naše otce bylo nemyslitelné. Jestli tu a tam při bohoslužbě slova chyběli, ještě v dobách mého mládí při bohoslužbách VP modlitebny doslova praskaly ve švech. Víte proč?

První adventisté učení středověké církve o transubstaniaci, tedy o tom, že při VP dochází k zázračné proměně chleba a vína v tělo Kristovo, spolu s reformátory sice odmítli, ale úcta k těmto živlům a povědomí o tom, že nejde jen o pouhé symboly, v nich zůstávala. Proto také chléb po obřadu pálili a víno vylévali do země. (Ostatně dodnes v církevní příručce čteme, že *chléb a víno nemají být běžně zkonzumovány, ale má s nimi být naloženo uctivým způsobem*.) Proto také při bohoslužbách VP nemohli chybět. Byli si vědomi toho, že se během tohoto obřadu mezi nebem a zemí děje něco tajuplného, mystického, co člověk jindy zažít jen tak nemůže.

Kalvinovo učení o tom, že vše je pouhý symbol, v dějinách církve nakonec způsobilo, že VP, křest a s nimi i obřad žehnání začaly ztrácet na váze. Z toho důvodu je mi líto, že jsme se raději nenechali inspirovat Lutherem. Ten sice transubstanciaci také odmítl, ale zdůraznil, že Kristus je v chlebu a vínu přítomen duchovně a že se při bohoslužbách VP mezi nebem a zemí děje něco mystického, tajuplného, oč se lidi ochuzují, když účast na nich odmítají.

Když jsem jako kazatel působil ve sboru na Smíchově, přišla za mnou v sobotu jedna

nejmenovaná sestra s poděkováním za to, že jsem ji minulý týden moc pomohl. Docela mne to udivilo, protože jsem si ničeho takového nebyl vědom. Usmála se a začala vyprávět. Řešila tenkrát nemalé problémy a nemohla z toho v noci spát. Když přeci usnula, probouzely ji děsivé sny. A tak se začala modlit a prosit Boha o pomoc. Pak znovu usnula a ve snu uviděla mne se vztaženýma rukama, jak žehnám smíchovskému shromáždění při Večeři Páně. Sen byl jako živý a Áronské požehnání v mých ústech ji do rozhárané duše vneslo neskutečný pokoj. Probudila se až ráno, odpočata a klidná.

Sestry a bratři. Deset let, jsem vám, coby Boží služebník, udílel Hospodinovo požehnání a ze srdce vám přeji, aby každé další Áronské požehnání, přijaté z rukou vašeho současného kazatele, nebylo jen pouhým symbolem, ale zázrakem, zprostředkovávajícím dostatek božské síly ke každodennímu náročnému životu.

Amen

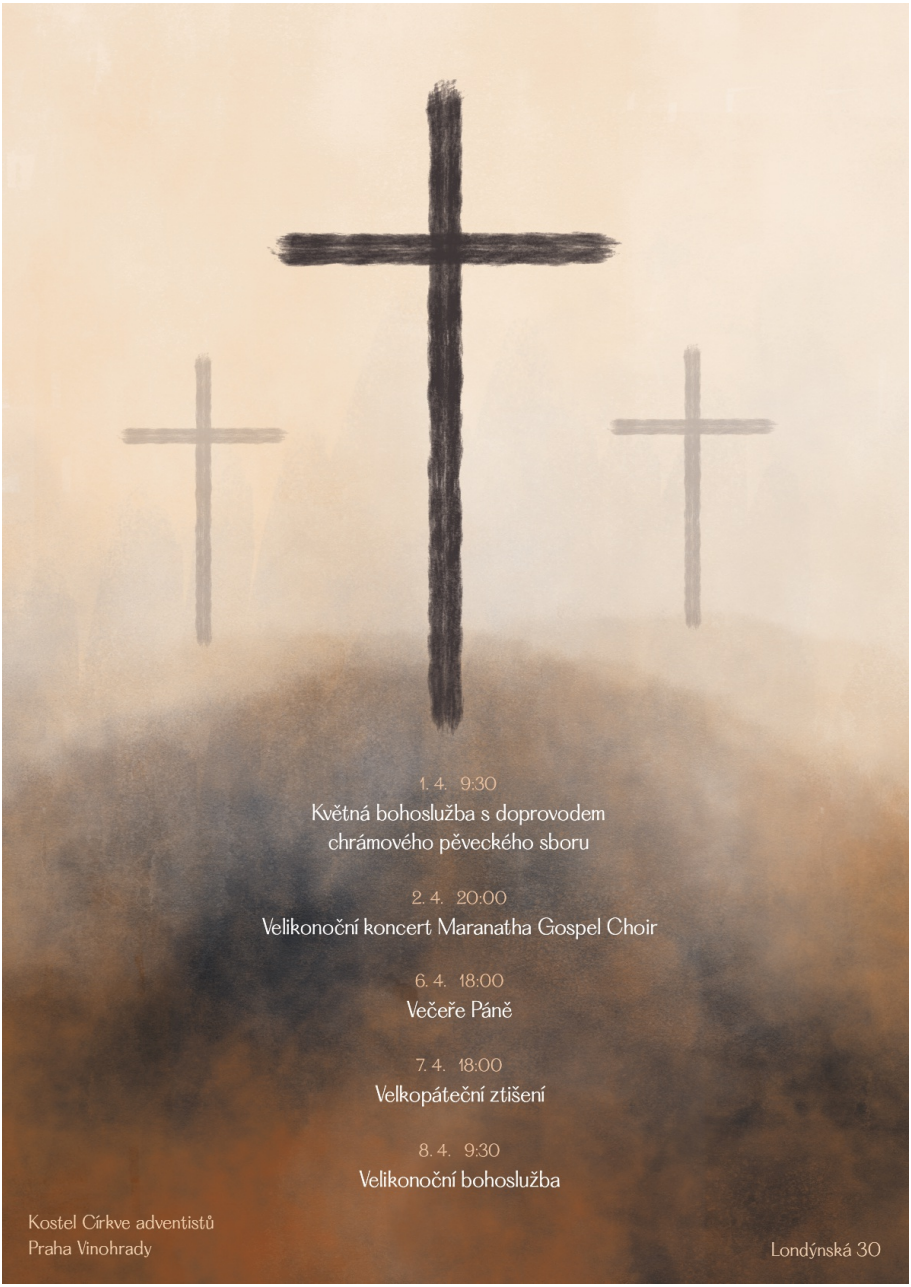
1. 4. 9:30
Květná bohoslužba s doprovodem
chrámového pěveckého sboru
2. 4. 20:00
Velikonoční koncert Maranatha Gospel Choir
6. 4. 18:00
Večeře Páně
7. 4. 18:00
Velkopáteční ztišení
8. 4. 9:30
Velikonoční bohoslužba
Kostel Církve adventistů
Praha Vinohrady
Londýnská 30

VELKOPÁTEČNÍ ZTIŠENÍ
7. 4. 2023 v 18.00
BASEMENT

MODLITBA
a hledání
BOŽÍ VŮLE
v mém životě
prodloužený
víkend
5. - 8. května 2023
zaměřený na téma
rozhovoru s Bohem
a na realitu života
v souvislosti
s Boží vůlí
TS Sázava
plná penze
cena 750,-Kč/osoba
přihlášení na Google formuláři
https://forms.gle/7fjKa3ckbEpnw2rP7

Společná bohoslužba

Naděje pro dnešek

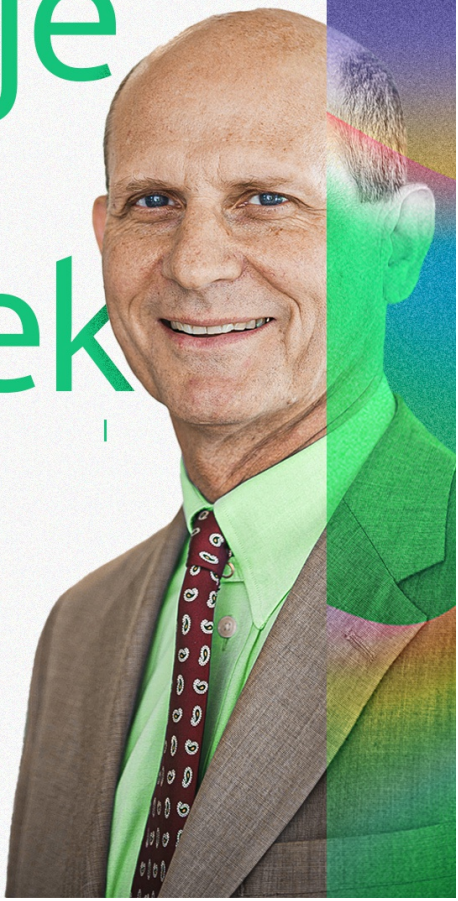

27. května 2023 | 10.00
Host Ted N. C. Wilson
PVA EXPO Praha Letňany

Narozeniny Oslaví

1.4. Černý Jaroslav
4.4. Klemperová Věra
5.4. Chytrý Tomáš
6.4. Drábová Štěpánka

Dnešní poslání – Skutky 21,15

Potom jsme se připravili na cestu a vydali se do Jeruzaléma.
Český ekumenický překlad

And after those days we took up our carriages, and went up to Jerusalem.
King James Verision

Sborové kontakty

Kazatelé	Michal Balcar	734 791 459	michal.balcar@casd.cz
	Martin Pavlík	608 756 094	martin.pavlik@casd.cz
První starší	Jarmila Králová	732 780 561	kralova@img.cas.cz
Správce	Tomáš Chytrý	774 075 470	tomaschytry@seznam.cz

Informace o zpravodaji:

Příspěvky do zpravodaje zasílejte nejpozději vždy do čtvrtečních 17 hodin na adresu **vinohradsky.zpravodaj@email.cz**.
Na stejné e-mailové adrese se můžete také přihlásit k odběru zpravodaje elektronickou poštou. Pro jednoduchost stačí použít tento QR kód ⇨